

[Arnth Jensen.]

jeg tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret. Man maatte derfor gaa ud fra, at Forkæmperne for Bevillingssystemet netop her havde et Bevismateriale, der viste, at man under dette System gik i den af det ærede Medlem angivne Retning. Men saadan er det jo ikke. Det ærede Medlem oplyste, at Fordelingen efter Nationalitet af Films, der fremvistes i Danmark, var saaledes, at 69,7 pCt. var amerikanske, 26,8 pCt. europæiske og 3,5 pCt. danske. Men sammenligner man dette med Sverige, ser man, at der dér i 1937 kun er fremført 57 pCt. amerikanske Films, medens der har været fremført 35 pCt. europæiske og 8 pCt. svenske. Jeg maa derfor mene, at efter den Bedømmelsesskala for gode og ringe Films, som det ærede Medlem selv opstiller, viser disse Tal, at de gode Films meget vel kan komme frem ogsaa under fri Næring.

Jeg vender mig dernæst til Paastanden om, at fri Næring vil give Kapitalen og i ganske særlig Grad den udenlandske Kapital en uberettiget og dominerende Stilling. Der er nu for det første det at sige til det, at Kapitalen altid under hvilket som helst System og under hvilket som helst Styre er en Magtfaktor i et Samfund; og dernæst maa det være berettiget at spørge, om ikke Kapitalen i Grunden ogsaa under Bevillingssystemet paa mange Omraader kan blive den dikterende. Den, der har Kapitalen med sig, er altid i Stand til at byde Publikum visse Behageligheder, som andre ikke magter, og er derfor ogsaa i Stand til at høste visse Fordele. Men jeg synes ogsaa, man har Lov til at spørge, om da Bevillingssystemet har hindret Kapitalgrupper i at indtage den Stilling, man frygter under fri Næring.

Jeg antager, at den højtærede Justitsminister er bekendt med en Artikel i Dagbladet „Vestkysten“ den 1. April, hvoraf det synes at fremgaa, at Bevillingssystemet netop paa dette Punkt har svigtet. Hvis de af Bladet givne Oplysninger er rigtige, forekommer det mig, at den højtærede Justitsminister skylder Tinget at gøre Rede for sine Bevæggrunde til at afvige fra de Bestemmelser, der var Meningen med Loven af 1933. (*Justitsministeren* [Steincke]: Hvad er det, De taler om?). Ja, det er, højtærede Minister, en Artikel, der har

staaet i Dagbladet „Vestkysten“; jeg troede dog, Ministerierne fulgte med, ogsaa den højtærede Minister, men denne Artikel skal staa til Ministerens Raadighed. Forudsat at Bladets Oplysninger bygger paa Kendsgerninger, viser de, at selv Bevillingssystemet ikke har kunnet afværge den Fare for Kapitalmagts Overgreb, som efter det ærede Medlem Hr. Steens Formening er saa stor under fri Næring.

Det af mit Parti stillede Forslag tager netop Hensyn til disse Forhold, idet det udtrykkeligt fastsætter, at ingen direkte eller indirekte kan være interesseret i mere end eet her i Landet beliggende Biografteater, og at der før Udstedelsen af Næringsbevis skal foreligge fuld Oplysning om Finansieringen af Driften, og Forslaget indeholder tillige saadanne Straffebestemmelser for Overtrædelse, at det sikkert maa anses for at være betryggende i saa Henseende. Endvidere er der givet saadanne Bestemmelser vedrørende Lokaleforholdene baade i hygiejnisk og brandsikrende Retning, at man med Tryghed kan anse ogsaa denne Side af Sagen for at være i Orden. Og med Hensyn til Filmsudlejning indeholder Forslaget Bestemmelser, der sikrer mod de Farer, man har ment at kunne føre i Marken imod Systemet fri Næring. Vi oprettholder de nugældende Regler om Censur og giver i Forslaget Anvisning paa Støtte til Fremme af de Films, som kan have et undervisningsmæssigt, kulturelt eller kunstnerisk Formaal, baade Hjælp til Fremvisningen af disse og til Produktionen af dem. Jeg gentager, der kan være tekniske, formelle Fejl i vort Forslag, om Formerne kan der forhandles, men Hovedprincippet maa være dette, at Biografteaterdrift her efter maa være fri Næring, idet vi, som „Politiken“ skrev saa træffende, mener, at Frihed under Ansvar er nu engang det naturligste Princip i vort demokratiske Danmark.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag, og jeg tilføjer, at her er virkelig en Lejlighed for de Partier, der har udtalt sig for fri Næring som deres principielle Standpunkt, til at vise, at de mener noget med det. Dette ønsker jeg at sige dels til det radikale Parti, og jeg ønsker at sige det til de Konservative.